

DE LA REFORMA I TRANSFORMACIÓ DE L'EDUCACIÓ D'ADULTS

Uns dels grans objectius de l'actual política educativa es basa en la promoció de la igualtat d'oportunitats i de l'equitat en l'exercici del dret a l'educació. L'Educació d'Adults és un dels programes educatius que es dirigeixen contra la desigualtat educativa.

Malgrat que fins ara la majoria dels recursos s'han hagut de destinar a corregir les mancances de la xarxa escolar, que atén nins i joves, durant aquests darrers anys s'han desenvolupat programes dirigits a la població adulta, s'ha donat una gran passa, però encara no és suficient perquè l'Educació d'Adults estigui a l'altura de la resta de països europeus.

Seguint la línia de reforma i transformació del sistema educatiu, el Ministeri d'Educació i Ciència està impulsant l'establiment d'un nou model, dins del marc de l'educació permanent d'acord amb les recomanacions que propugnen els organismes inter-

nacionals, amb la finalitat de garantir la plena realització de la persona, que eduqui per a la participació social i formi per a la reinserció socio-laboral tenint en compte l'actual ritme de les transformacions del teixit econòmic en recompostura.

En aquest sentit, el nou model dona cobertura a les necessitats d'educació permanent d'adults d'educació formal, els analfabets absoluts i els anomenants "funcionals", per una banda, i per l'altra es reorienta radicalment l'Educació d'Adults despullant-la d'un excessiu caire acadèmic i intentant donar-li un caràcter integral de tipus educatiu bàsic, ocupacional, cultural i cívic des d'un triple perspectiva:

- el desenvolupament personal.
- La participació social.
- El món laboral.

L'amplitud del seu camp i el nombre pràcticament il·limitat de potencials beneficiaris fan imprescin-

dible la col·laboració i coordinació efectiva de la resta d'administracions públiques, principalment les municipals, i d'aquelles institucions públiques i privades que duguin a terme iniciatives de caire social i desenvolupament comunitari.

Aquest nou model suposa que a partir d'ara serà el projecte de base territorial, i no el centre d'adults el que assumeix el protagonisme principal donant respostes a les necessitats reals i demandes específiques d'un determinat marc geogràfic concret, el districte educatiu (comarca, municipi, barri, etc.) adscriuint aquest projecte la totalitat dels recursos humans i materials disponibles a aquest fi.

Obviament, en darrera instància seran les Administracions educatives les responsables del bon funcionament dels programes destinats a la població adulta.

Carme Pons Llabrés
Coordinadora del programa
D'Educació Permanent a Balears

LA FORMACIÓ PROFESSIONAL EN EL PROJECTE DE REFORMA DEL SISTEMA EDUCATIU

L'actual ordenació del sistema educatiu (L. 4 Agost 1970), estableix un nivell d'ensenyança mitjana amb dues opcions: el BUP i la FP.

La FP consta d'un primer grau obligatori de 14 a 16 anys amb 20 branques desglosades en 70 professions, i un segon grau de tres anys de duració que es diversifica en unes 160 especialitats.

Per accedir a la FPI simplement és necessari haver cursat els vuit cursos de la EGB i les sortides acadèmiques al finalitzar la FPII es concreten a les Escoles Universitàries que tinguin una correspondència amb els estudis realitzats. A més l'alumne, a una edat considerada inadequada i amb

elements orientadors, s'ha de decidir per una de les dues opcions que, evidentment, conformarà el seu futur acadèmic i professional.

Per aquests motius bàsics, ha existit, des de temps enrera, un estat d'opinio dins el professorat de FP favorable a la realització d'un tronc comú fins els 16 anys.

El projecte de reforma recolleix aquesta opinió i així s'estructura dins l'ensenyança secundària, un cicle inicial obligatori i unificat de 12 a 16 anys, amb un disseny curricular que introdueix assignatures tecnològiques a nivell de projectes.

En quant al segon cicle de l'ensenyança secundària, el projecte

de reforma transforma l'actual FPII en un Batxillerat Tècnic amb dues opcions: un Batxillerat Industrial i un Batxillerat Administratiu. Aquests dos Batxillers tenen accés directe a la Universitat una vegada superada una prova d'homologació realitzada a cada Facultat.

Pels alumnes que una vegada finalitzat l'ensenyament obligatori no

vulguin continuar estudiant a bè que un cop acabat el Batxillerat no desitgin accedir a la Universitat, existirà l'opció de l'ensenyament tècnic-professional.

Aquests estudis tindran una estructura de tipus modular amb dos nivells:

—Els mòduls I: al acabar l'ensenyament obligatori amb una duració variable i que contemplarà distintes professions.

—Els mòduls II: una vegada finalitzat els Batxillerats amb una dura-

ció d'un any i un disseny curricular molt especialitzador.

Per passar del mòdul I al mòdul II s'hauran d'aprovar diferents assignatures incloses dins les programacions dels Batxillers.

La nova estructuració de la segona etapa de l'ensenyament secundari implica la introducció dels estudis tècnics dins el Batxiller i una major flexibilitat en els estudis professionals que pot millorar el nivell d'adaptació a les necessitats canviants del món del treball.

ELS PUNTS CAPITALS DEL PROJECTE DE REFORMA

Seria ingenu per part meua que en el curt espai d'un petit article pretingués fer una anàlisi detallada del projecte de la Reforma del Sistema Educatiu, que el Ministeri d'Educació ha sotmès a l'opinió pública. Em limitaré, doncs, assenyalar el que en el meu parer són els punts capitals de la reforma, i per tant, el que previsiblement centraran el debat:

1. PROLONGACIÓ DE L' ESCOLARITAT.- Com és sabut la proposta allarga la durada de l'ensenyament

obligatori des dels 14 anys actuals fins als 16. Es tracta d'una tendència a l'allargament del període educatiu comú i obligatori que ja fa temps que es manifesta a tot el món occidental i de la que, entre nosaltres una primera manifestació la va representar la Llei General d'Educació que la va portar fins als 14 anys. Però no es tracta sols d'allargar l'ensenyament obligatori sinó d'unificar-lo. Tradicionalment a Europa existien dos tipus d'ensenyament: el general per al comú

de la població i el batxillerat, limitat a una minoria que es preparava per assistir a la Universitat. L'elecció entre els dos camins, motivada en gran part per motius econòmics, es feia molt aviat, als 11 anys aproximadament, de manera que a partir d'aquesta edat hi havia alumnes que cursaven l'ensenyament general i altres el batxillerat. Amb el pas del temps aquesta separació es va considerar com una discriminació incompatible amb una concepció democràtica de l'ensenyament i es va proposar allargar l'ensenyament comú, és el que, com acabo de recordar, va fer la Llei General d'Educació, unificant la primera part del batxillerat amb la prolongació de l'ensenyament primari, per constituir el que ara coneixem com a Segona Etapa de l'EGB, dels 12 als 14 anys. Amb la proposta actual es perllonga la unificació fins als 16 anys.

Aquest allargament que, insisteixo, té una intenció explícitament democratitzadora, ja que pretén establir una igualtat d'oportunitats per arribar a la Universitat i per tant, cal considerar l'entrada com a positiu, però no deixa de plantejar molts d'interrogants. Igualtat d'oportunitats

Embat

llibres

ESPECIALITZADA AMB PEDAGOGIA I PSICOLOGIA.
ELS DIVENDRES NO TANCAM AL MIGDIA.

Pge. Part. Papa Joan XXIII, n.º 5-E
Centre Comercial «Los Geranios»
07002 Palma de Mallorca Tel. 71 33 50

REFORMA A DEBAT